

مرگ یک دانشجوی زندانی به دست رژیم

براساس گزارش های منتشر شده، اکبر محمدی دانشجویی که در جریان شورش دانشجویی هجده تیر سال ۷۸ دستگیر و در زندان به سر می برد، روز یکشنبه هشت مرداد در زندان اوین درگذشت. محمدی با دو درجه تخفیف به پانزده سال زندان محکوم شده بود و سال گذشته به دلیل بیماریهای زیادی که داشت به توصیه پزشکان برای معالجه به مرخصی رفته بود، اما دو ماه پیش مجددا دستگیر و به زندان اوین انتقال یافت. او از ۹ روز پیش در اعتراض به دستگیری مجددش و با خواست آزادی از زندان برای پیگیری معالجاتش اعتصاب غذا کرده بود که در اثر ضعف بدنی قلبش از تپش ایستاد.

به گزارش هم بندیها و خانواده اش، زندانیان رژیم نه تنها اعتصاب غذای وی را انکار می کردند، از مداوای وی نیز خودداری کرده و علی رغم آگاهی به وضعیت جسمانی و بیماریهای وی از آزاد کردن وی خودداری کردند. اکبر محمدی، تنها زندانی زندانهای جنایات کاران رژیم اسلامی حاکم بر ایران نیست که به مرگ تدریجی و بر اثر شکنجه و بدرفتاری شکنجه گران رژیم در زندان جان می بازد.

زندانهای رژیم در سال های اولیه دهه ۶۰ شاهد مرگ ده ها زندانی سیاسی بود که بر اثر شکنجه و بدرفتاری در زندان به انواع بیماریها مبتلا شده بودند و تعدادی که به بیماری روانی دچار آمده بودند خودکشی کردند. رژیم جمهوری اسلامی مسئول مستقیم مرگ این دانشجوی است. جوخه مرگ و مرگ تدریجی در زندان هر دو جنایت حکومتی است که آگاهانه صورت می گیرد. مرگ مظلومانه اکبر محمدی برگ تازه ای از جنایات رژیم در زندانها است که باید در دفتر جنایات آن ثبت و در دادگاه هایی که توده مردم در فردای سرنوشتی رژیم به پا خواهند کرد، به آن رسیدگی شود.

کانون زندانیان سیاسی ایران(در تبعید)

۹ مرداد ۱۳۸۵ برابر با ۳۱ ژوئیه ۲۰۰۶